UNIVERSITATEA CREŞTINA DIMITRIE CANTEMIR
FACULTATEA DE MANAGEMENT TURISTIC ŞI COMERCIAL
MASTER-MANAGEMENTUL AFACERILOR IN TURISM

MANAGEMENTUL TURISMULUI CULTURAL RELIGIOS

PROFESOR :
ION IONESCU

MASTERAND
IORDACHE ALEXANDRA EUGENIA

BUCUREŞTI
2011
UNIVERSITATEA CREŞTINA DIMITRIE CANTEMIR
FACULTATEA DE MANAGEMENT TURISTIC ŞI COMERCIAL
MASTER-MANAGEMENTUL AFACERILOR IN TURISM

MUZEE ETNOGRAFICE IN ZONA MOLDOVEI

PROFESOR
ION IONESCU

MASTERAND
IORDACHE ALEXANDRA EUGENIA

BUCUREŞTI
2011
CUPRINS

CAPITOLUL 1.PPREZENTAREA GENERALA A MUZEELOR.....................................4

1.1.Clasificarea muzeelor...5

CAPITOLUL 2 .MUZEELE ETNOGRAFICE DIN ZONA MOLDOVEI............................6

2.1.Muzee etnografice din judetul Neamt 6

2.1.1.Muzeul de Istorie și Etnografie Bicaz..6

2.1.2.Colecția de Etnografie și Artă Populară Bicazu Ardelean 7

2.1.3.Punct muzeistic etnografic "Ioan Luca" Farcasa...8

2.1.4.Muzeul etnografic din Nisiporești...8

2.1.5.Muzeul de Etnografie Piatra Neamt 8

2.1.6.Muzeul etnografic din Tamaseni 9

2.1.7.Muzeul de Istorie și Etnografie Targu Neamt 9

2.1.8.Muzeul "Nicolae Popa" Tarpesti 9

2.2.Muzee etnografice din judetul Bacau 10

2.2.1.Colecția de etnografie "Antal Maria" GHIMEȘ..10

2.2.2.Colecția de etnografie "Preot Vasile Heisu" - RĂCĂCIUNI..............................10

2.3.Muzee etnografice in judetul Suceava...10

2.3.1.Muzeul Etnografic Vatra Dornei 10

2.3.2. Muzeul Etnografic Hanul Domnesc Suceava 11

Bibliografie...14

CAPITOLUL 1.PPREZENTAREA GENERALA A MUZEELOR

Conform Legislatiei Cultelor si Culturii termenul de muzeu este definit astfel: “institutia de cultura de drept public sau privat, fara scop lucrativ, aflata in serviciul societatii, care colectioneaza, conserva, cerceteaza, restaureaza, comunica si expune, in scopul cunoasterii, educarii si recreerii marturii materiale si spirituale ale existentei si evolutiei comunitatilor umane precum si ale mediului inconjurator.” Termenul de muzeu desemneaza ,de asemenea , cladirea propriu-zisa in care se gasesc pastrate conservate şi expuse acele obiecte, artefacte şi/sau lucruri care au o legătură, într-un fel sau altul,cu civilizatia umana.Functiile principale ale muzeului sunt:

- constituirea stiintifica, administrarea , conservarea si restaurarea patrimoniului muzeal;
- cercetarea stiitifica, evidenta, documentarea, protejarea si dezvolatarea patrimoniului muzeal;
- punerea in valoare a patrimoniului muzeal in scopul cunoasterii, educarii si recreerei.

Patrimoniu muzeal este alcatuit din totalitatea bunurilor, drepturilor si obligatiilor cu caracter patrimonial ale muzeelui sau colectiilor publice asupra unor bunuri aflate in proprietatea publica/privata.

Pot face obiectul unui patrimoniu muzeal, conform legii:

1. bunurile mobile de valoare excepționala, arheologică, istorică, etnografică, artistică, documentară, memoriallistică, ştiințifică şi tehnică;

2. siturile si rezervatiile care au caracter arheologic, istoric, etnografic, artistic, ethnic si architectural constituite din terenuri, parcuri naturale, gradini botanice si zoologice, precum si constructii aferente;

3. bunurile clasate in patrimoniu cultural mobil, de valoare exceptionala, arheologică, istorică, etnografică, artistică, documentară, memoriallistică, ştiințifică şi tehnică, literara, cinematografica, numismatica, filatelica, heraldica, bibliofila, cartografica si epigrafica reprezentand marturii materiale si spirituale ale evolutiei comunitatilor umane , ale mediului inconjurator si ale potentialul creator uman

;

4. alte bunuri care au rol documentar, educativ, recreativ, ilustrativ si care pot fi folosite in cadrul expozitiilor si altor manifestari muzeale;

1.1.Clasificarea muzeelor

In functie de forma de proprietate , de constituire si modul de administrare a patrimoniului muzeal, **muzeele** si colectiile publice se pot afla in proprietate publica sau proprietate private.
In functie de forma de organizare **muzeele** si colectiile publice au personalitate juridical.
In functie de aria de acoperire teritoriala, de marime si de importanta patrimoniului **muzeele** si colectiile publice se clasifica astfel:

• muzee si colectii publice de importanta nationala;

• muzee si colectii publice de importanta regionala;

• muzee si colectii publice de importanta judeteana;

• muzee si colectii publice de importanta local.

În timp ce **muzeele** din alte epoci aveau tendința de a fi universale, **muzeele** moderne se concentrează pe un subiect particular, sau chiar aparțin unuia sau mai multor categorii, aşa cum ar fi artă, artă modernă, arte vizuale, arte aplicate, arheologie, antropologie şi etnologie, etnologie şi folclor, filatelie, istorie, istorie culturală, istoire militară, istorie naturală, numismatică, tehnologie, ştiință. În cadrul acestor subiecte de interes, **muzeele** se pot specializa şi mai departe, devenind muzee de agricultură, geologie, istorie locală, de istoria aviației, pedologie sau petrografie.

CAPITOLUL 2 .MUZEELE ETNOGRAFICE DIN ZONA MOLDOVEI

Conform DEX etnografia este stiinta care studiaza originea, modul de viata cultura si obiceiurile popoarelor .In ceea ce urmeaza mai jos va vom prezenta muzeele entnografice din zona Moldovei .Din studierea diverselor articole am remarcat ca majoritatea muzeelor etnografice din aceasta zona se regasesc in judetul Neamt

2.1.Muzee etnografice din judetul Neamt

Muzeul etnografic Adjudeni

Muzeul este adăpostit în şcoala din Adjudeni (SAM), colecția etno-folclorică fiind formată din peste 250 de exponate precum porturi populare, obiecte ceramice şi de uz gospodăresc, țesături. Cele mai valoroase exponate sunt reprezentate de două prosoape create în urmă cu un secol, țesute în război şi apoi cusute de mână cu fir metalic; două cărți religioase tipărite la 1900; o icoană pictată pe lemn de la sfârşitul secolului trecut şi un țol vărgat vopsit

2.1.1.Muzeul de Istorie și Etnografie Bicaz

Intemeiat în 1958, Muzeul de Istorie Bicaz funcționează din 1966 în clădirea fostului Teatru sătesc *"Ion Kalinderu"*.Expoziția de bază cuprinde trei spații distincte. Primul este destinat istoriei monografice a Văii Bistriței, de-a lungul căreia au trăit, cu zeci de mii de ani în urmă, numeroase comunități paleolitice, aşa cum dovedesc stațiunile de la Bistricioara, Lutărie, Dârțu, Bofu Mic, Bofu Mare şi Cetățica de pe Ceahlău. În eneolitic triburile cucuteniene pătrund, aşa cum o dovedesc şi exponatele din muzeu, către Hangu, în sihăstria munților. Un bogat inventar descoperit la Hangu-Cetățuia şi în alte aşezări reflectă aspecte deosebit de interesante referitoare la viețuirea comunităților daco-carpice din secolele II-III d.Hr.

Bogatele vestigii medievale şi actele emise de cancelariile domneşti au în vedere alte realități de pe valea Bistriței superioare. Palatul Cnezilor, una din cele mai importante

stațiuni arheologice medievale din zonă, se dovedeşte a fi o sursă de piese muzeistice de mare interes.

În expoziție sunt prezentate aspecte mai puțin cunoscute referitoare la bisericile medievale de pe Valea Bistriței, participarea locuitorilor din zonă la războiul de independență, înființarea **Domeniilor Coroanei Bicaz** şi**Borca** - care au avut un rol benefic asupra zonei - dar şi participarea bicăjenilor la războiul de reîntregire națională.

De asemenea, în expoziție sunt etalate documente şi mărturii despreşederea preşedintelui Poloniei la Bicaz în 1939, precum şi despre participarea locuitorilor de pe aceste meleaguri la cel de al doilea război mondial (campaniile din est şi din vest). Acest spațiu se încheie cu documente şi acte aparținând profesorului inginer Dimitrie Leonida (1883-1965), cel care a proiectat barajul hidroenergetic de la Bicaz.

Cel de al doilea spațiu prezintă o sinteză a evoluției colectivităților umane relativ recente, de pe valea Bistriței, cât şi elemente definitorii pentru etnografia aceleiaşi zone. Prin exponate sunt ilustrate ocupațiile de bază ale locuitorilor: culesul fructelor de pădure, vânătoarea, pescuitul, albinăritul, păstoritul, agricultura, lucrul la pădure şi plutăritul. Rețin atenția, de asemenea, mobilierul țărănesc, țesăturile, elementele de port popular, cele ilustrând credința, cât şi obiceiurile de Crăciun şi Anul Nou. Materialul etnografic adunat aici a urmărit să desluşească universul vieții patriarhale din zonă, specificul şi diversitatea ei.

Al treilea sector al muzeului este destinat expozițiilor temporare de artă plastică, istorie etc.

2.1.2.Colecția de Etnografie și Artă Populară Bicazu Ardelean

In cladirea scolii din Telec (Paraul Caprei) s-a organizat un muzeu de arta populara si etnografie cu exponate care vorbesc deosebit de sugestiv despre viata si ocupatia din cele mai vechi timpuri a locuitorilor acestor meleaguri.Prin contributia profesorului Barna Augustin Marcian si a sotiei sale Elena Barna s-a realizat aceasta colectie de etnografie si arta populara care ofera o imagine vie a obiceiurilor si traditiilor din valea Bicazului.Dintre exponatele muzeului ne atrag atentia textile de interior caracteristice acestei zone dar si piesele de port popular traditional alaturi de ustensilele casnice folosite de localnici. Costumele populare impresioneaza prin maiestria cu care sunt confectionate, albe ca spuma

laptelui si cu cusaturi cu negru, galben, verde, albastru, iar bunditele au aplicate cusaturile care incanta ochiul direct pe pielicica de miel.Mai putem admira masti traditionale care fac parte din obiceiurile comunei, cea mai des intalnita fiind costumatia caprei care este alcatuita dintr-un covor romanesc impodobit cu batiste cu motive nationale, panglici, oglinzi si margele in siraguri lungi.Aici mai pot fi vazute si formele traditionale ale unei locuinte specifice satului de munte romanesc, dar si a unei stani asezata pe pasune formata dintr-o singura incapere care are intr-o parte vatra cu cracini sau cujba pe care se atirna caldarea de fiert zarul din care se obtine urda, si in cealalta parte ceaunul pentru mamaliga. Toate acestea reprezinta o interesanta zestre a obiceiurilor si traditiilor acestei zone care se mai pastreaza si astazi in satele marginase ale comunei.

2.1.3.Punct muzeistic etnografic "Ioan Luca" Farcasa

Prin strădania regretatului învățător Ioan Luca au fost colecționate numeroase obiecte vechi specifice zonei: costume populare, unelte, vase, arme, mobilă.

2.1.4.Muzeul etnografic din Nisiporeşti

Înființat chiar în şcoala din Nisiporeşti, inițiativa aparține învățătoarei Olga Gal, care a reuşit să adune şi să pună în valoare peste 100 de piese. Printre acestea se regasesc costume naționale, maşinării folosite în tehnologia prelucrării produselor cerealiere şi tipuri de case specifice zonei.

2.1.5.Muzeul de Etnografie Piatra Neamt

Sursa: www.piatra-neamt.net

Muzeul de Etnografie a fost infiintat in anul 1980 si detine colectii de costume populare, unelte artizanale, instalatii taranesti traditionale, toate prezentand aspecte ale locuintelor taranesti si a vietii oamenilor de pe Valea Bistritei.Prezenta reliefului montan in aceasta zona a determinat dezvoltarea unei arhitecturi populare a lemnului, materilalul cel mai des folosit in constructiile taranesti traditionale. Totodata, lemnul a mai fost folosit si pentru realizarea plutelor, care pana la sfarsitul secolului al XIX lea reprezentau principalul mijloc de transport de pe Valea Bistritei.Interiorul caselor din Neamt se distinge printr-o buna organizare a

spatiului, motiv pentru care au fost expuse la muzeu principalele piese de mobilier si unelte din secolul al XIX lea, dar si diverse textile de interior printre care si traditionalele covoare taranesti tesute din lana in culori vegetale. Pozele care insufletesc peretii din muzeu si redau aspecte din viata si obiceiurile oamenilor din aceasta zona sunt reproducerile de pe cliseele de sticla din perioada interbelica a fotografului Adolph Chevalliere.

Printre obiectele expuse in muzeu mai intalnim: laita, masa si patul realizate din lemn masiv, lada de zestere, tesaturi din lana folosite pentru decorarea casei, costume populare traditionale din cele trei zone etnografice a judetului compuse din numeroase piese de tip stravechi, etc. O piesa deosebita a muzeului o reprezinta bundita de la Ghindaoani care este reprezentativa pentru centrele de creatie populara existente la Ghindaoani si Pipirig.

2.1.6.Muzeul etnografic din Tămaseni

Muzeul s-a înființat în anul 1992. Exponatele provin din donații de la locuitorii comunei şi din satele din jur, colecția fiind una foarte apreciată. Muzeul se aflã în incinta Căminului cultural şi surprinde prin bogăția obiectelor populare de îmbrăcăminte.

2.1.7.Muzeul de Istorie Și Etnografie Targu Neamt

Prezintă istoria meşteşugurilor tradiționale din Depresiunea Neamț, începând cu cele casnice (tors, țesut), prelucrarea produselor agricole, a pieilor, osului şi cornului, lemnului, metalelor şi a ceramicii. În interiorul muzeului şi în pavilionul special amenajat din curtea acestuia sunt prezentate diferite instalații țărăneşti de prelucrare a semințelor şi a fructelor, lânii, lemnului etc. Prima expoziție cu caracter muzeal a fost realizată în anul 1940, cu obiecte descoperite în urma cercetărilor arheologice efectuate de către profesorii Ilie Minea şi Dumitru Constantinescu la Cetatea Neamț.

Muzeul propriu-zis a luat ființă în anul 1957, când s-au sărbătorit 500 de ani de la urcarea pe tronul Moldovei a lui Ştefan cel Mare, mult timp această unitate fiind considerată a fi un muzeu al Cetății Neamț.În 1978 muzeul a fost mutat în localul actual, în care a funcționatŞcoala Domnească ridicată în 1853, unde au învățat Ion Creangă, Vasile Conta ş.a. Între anii 1986-1987 expoziția de bază a fost reorganizată complet, căpătând forma actuală

2.1.8.Muzeul "Nicolae Popa" Tarpesti

Muzeul Neculai Popa (Nicolae Popa) este format dintr-o casa veche si un pavilion special construit care adapostesc peste 3000 de exponate, incepand de la ceramica Cucuteni si obiecte dacice si pana la obiecte populare de lemn, ceramica, fier, bani, impletituri si straie din diferite perioade istorice apartinand mai multor popoare.Expozitia permanenta cuprinde mai multe colectii, grupate in fonduri distincte, cum ar fi: Marturii arheologice rezultate din sapaturile organizate in localitate si alte zone invecinate, Colectia numismatica formata din piese antice si piese actuale, romanesti si straine, Colectia de etnografie locala formata din obiecte utilitare, decorative si piese de port popular specifice zonei, Colectia de icoane si obiecte de cult, Colectia de pictura naiva romaneasca si Colectia de sculptura naiva formata din cateva lucrari realizate in decursul anilor de artistul **Neculai Popa**.

Sursa:www.romguide.ro

Dintre artistii populari contemporani, Neculai Popa (Nicolae Popa) este artistul care are cele mai multe pasiuni pornind de la teatrul folcloric si ajungand pana la sculptura in piatra si lemn. La cei 90 de ai sai artistul inca mai sculpteaza in lemn si isi doreste sa-si refaca atelierul si sa revina la sculptura in piatra.

2.2.Muzee etnografice din judetul Bacau

2.2.1.Colecţia de etnografie "Antal Maria" GHIMEŞ

2.2.2.Colecţia de etnografie "Preot Vasile Heisu" - RĂCĂCIUNI

Expusa in sediul Primariei Racaciuni, localizata pe bulevardul Stefan cel Mare nr. 42 din localitatea situata la cca. 25 km de municipiul Bacau;constituita pe parcursul mai multor decenii, de catre preotul Vasile Heisu din Racaciuni;cuprinde piese de port popular, textile de interior (scoarte si stergare), obiecte etnografice diverse si piese de arheologie din sate de pe Valea Siretului: Racaciuni, Orbeni, Pancesti, Parava, Valea Seaca si Corbasca, de la sfarsitul secolului XIX si prima jumatate a secolului XX;

2.3.Muzee etnografice in judetul Suceava

2.3.1.Muzeul Etnografic Vatra Dornei

Expozitia prezinta domeniile principale ale artei populare bucovinene, structurate sub forma zonelor etnografice montane.Ulterior, prin extinderea spatiului de expunere, s-au ilustrat doua dintre ocupatiile specifice zonei Dornelor - cresterea animalelor si plutaritul; au fost organizate, de asemenea, doua interioare traditionale din zona, chemate sa restituie vizitatorilor armonia si farmecul organizarii interiorului casei taranesti.
În expozitie sunt reunite citeva zeci de exemplare de ceramica utilitara si decorativa, reprezentind centre de olari ale caror activitate este de mult timp cunoscuta: ceramica rosie de Paltinoasa, destinata mai ales trebuintelor casnice, dar si ceramica noua de Radauti, desemnata si sa smaltuiasca policrom interiorul traditional.Siguranta cu care sunt executate aceste caligrafii de mester marturiseste o practicare milenara, un rafinament artistic permanent exersat.

2.3.2. Muzeul Etnografic Hanul Domnesc Suceava

Muzeul Etnografic Hanul Domnesc Suceava este cea mai veche clădire civilă din municipiul Suceava şi adăposteşte expoziția permanentă şi colecțiile de etnografie ale județului Suceava. În cadrul secției functionează şi case-muzeu specifice zonelor Solca şi Bilca cu obiecte etnografice reprezentative.Centru comercial şi meşteşugăresc Suceava a atras întotdeauna numeroşi meşteşugari, istoria să împletindu-se cu cea a Moldovei. Oraş bogat în vestigii istorice, Suceava se înscrie în rețeaua muzeistică a zonei şi a țării. În 1775 oraşul Suceava cu toată partea de nord a Moldovei avea să fie anexată imperiului Habsburgic.

Unul dintre obiectivele culturale ale zonei şi ale oraşului este Hanul Domnesc. Epoca de strălucită istorie, marcată durabil în cărămidă şi piatră prin cetăți, biserici şi mănăstiri, evul mediu a lăsat posterității şi construcții civile, una dintre acestea fiind Hanul Domnesc.Clădire cu două niveluri, construită la sfârşitul secolului al XVI-lea şi începutul celui următor, Hanul Domnesc a fost destinat găzduirii unor dregători străini, oaspeți de seamă şi mari negustori.Odată cu ocuparea nordului Moldovei de către imperiul Habsburgic în 1775, Hanul Domnesc îşi schimbă destinația, devenind casă de vânătoare pentru membri familiei imperiale. În 1962 a fost restaurat de la nivelul pivnitei până la acoperiş, urmărindu-se reconstituirea elementelor de arhitectură interioară de la parter, în fosta bucătărie a hanului, pe locul cuptorului s-a ridicat un altul inspirat din cuptoarele moldoveneşti, la etaj s-au păstrat grinzile de stejar ale plafoanelor celor două coridoare.Cu elemnete arhitecturale de epocă recâştigate odată cu refacerea zidurilor, construcția Hanului Domnesc ca monument de

arhitectură a intrat în tradiția culturală a Sucevei că vechi han medieval.Expoziția permanentă de la parterul clădirii reconstituie atmosfera de epocă a unui han care găzduieşte oaspeții de seamă, dregători, negustori. În salonul privat este reconstituită o soba de influența austriacă cu plăci de ceramică de tip Kuty, este mobilat cu piese sculptate ornamentate cu motive populare tradiționale: masa cu scaune cu spătare înalte sculptate, dulap cu vitrină pentru veselă şi piese de porțelan, sticlă şi metal (farfurii, căni, suporturi pentru pahare, tăvi, tabacheră, lulea).Hanul Domnesc a fost într-o perioadă (sfârşitul secolului al XVIII-lea) casă de vânătoare, atmosfera acestei perioade fiind ilustrată cu obiecte specifice acestei ocupații – pe un rastel sunt expuse puşti de vânătoare, o panoplie cu pistoale şi pumnale. Ambianța salonului este completată cu blănuri de mistreț. Urmează cămara în care sunt obiecte de uz casnic necesare preparării hranei. Aici sunt râşniță de mână, teascul pentru ulei, cumpăna, cofa pentru apă, butoaie, butoiaşe, balerci, saci pentru făină, tăvi de copt, piua.

În bucătărie, elementul principal este cuptorul cu plită, rolă şi cuptor de pâine. Vasele necesare sunt aşezate pe un grilaj din jurul hornului (linguroaie, tăvi, tigăi, oale, căni); pe plită şi pe vatră: oală pentru sarmale, chiup pentru borş, lopată, cleşte, cociorvă, piuă pentru sare. Mobilierul din bucătărie este cel specific: masă, blidare, laiță, lingurare.Circuitul de vizitare trece apoi în sală hanului. Aici sunt mese cu laite şi scaune, poliță cu vase din ceramică, blidare , butoiaşe, balerci, coltare. Pe masă sunt sfeşnice, străchini, linguri, fund de mămăligă. Această cameră este destinată servirii mesei. Inventarul camerei este completat cu textile de interior, ştergare de mână, țesături de cânepă.Urmează camera de odihnă cu mobilier specific: pat cu tăblii, banchetă, jilț, scrin, lavoar cu oglindă cu cană şi lighean de porțelan. Interiorul acestei camere este completat cu țesături de factură populară: ştergare, aşternut de pat, scoarță pentru perete şi blană de urs pe perete şi de mistreț pe jos. O sobă de încălzit şi un cufăr pentru haine întregesc inventarul acestei încăperi care-şi aşteaptă oaspeții. Holul de intrare face legătura dintre celelalte spații. Aici sunt expuse piese de harnaşament (şei, tarnite; curele, hamuri) şi obiecte legate de transport şi vânătoare. Este expusă o sacă, un mic atelier de fierărie cu nicovală, ciocane, cleşti.Pivnița cu cele două camere legate printr-un culoar boltit constituie un punct de atracție prin arhitectură lor şi prin reconstitiurea functionalitatii lor. În spațiul de la intrare sunt expuse butoaie pentru băuturi şi pentru alimente, iar în a două încăpere este amenajată o cramă cu mese şi laite cu obiecte din lemn şi ceramică. Interacțiunea dintre reconstituirea interioarelor specifice hanului şi prezența obiectelor de factură populară fac trecerea spre etajul clădirii unde sunt expuse toate genurile de artă populară din principalele zone etnografice ale județului.

Zona etnografică Humor se remarcă prin meşteşugul prelucrarii artistice a lemnului care s-a materializat în obiecte de mare frumusețe ca formă şi ornamentație, meşteşug practicat şi astăzi cu aceeaşi măiestrie. Dintre țesături se remarcă ştergarele de perete şi tesaturile de traistă în carouri. Costumele tradiționale purtate în toate anotimpurile oferă diferite variante artistice locale. Compuse din ştergar de cap cu vârste colorate, cămaşă femeiască bogat ornamentată cu fir, paiete şi mărgele, catrință sobră cu dungi înguste de culoare galben auriu şi bondita ornamentată cu şnur negru.

Zona Dornelor se distinge prin velnițele de pat cu decor liniar, în culoarea naturală a lânii; ştergarele de perete cu motive geometrice realizate în tehnică alesăturii cu acul. O piesă de port deosebită este cămaşa cu platcă cu motive vegetale aplicate cu mărgele. Cele patru ansambluri de port tradițional încadrează mai bine de un secol de conciliere a influențelor vechilor tradiții de natură geometrică specifică nordului Moldovei cu stilizări vegetale de influență nasaudeana. Salbele de dotă realizate cu ajutorul unei zgarde cu ornamente de mărgele, de care se prind monedele reprezintă o particularitate zonala ce completează costumul femeiesc.

Zona etnografică Radăuți se caracterizează printr-o realiazre artistică superioară în toate domeniile creației populare. Se remarcă scoartele, laicerele şi grindarasele cu motive geometrice şi colorit de natură vegetală în general. Costumele populare ilustrează toate tipurile de haine tradiționale purtate de locuitorii acestor aşezări. Zona Radauti se impune, de asemenea, prin meşteşugul cojocaritului reprezentat prin cele câteva tipuri de haine de blană (cojocel, pieptar, pieptar cu poale) cu o ornamentație bogată ce le subliniază croială, într-un colorit viu cu motive vegetale. Meşteşugul olaritului este reprezentat prin ceramică neagră de Marginea şi cea smălțuită de Radauti.

Zona etnografică Câmpulung Moldovenesc continuă străvechea tradiție a prelucrarii lemnului prin realizarea diferitelor obiecte, de la furcă de tors la cofiță pentru aghiasma şi țiparul de prescure. Portul tradițional al zonei se remarcă prin cămaşa femeiască cu motive geometrice şi rafinament coloristic şi cu bonditele cu prim de jder sau de dihor şi cu decor geometric cu mătase şi mărgele. Sărbătorile de iarnă aduc în scenă cerbul care este ornamentat cu materiale strălucitoare cu mulți canafi colorați, personaj marcant în alaiurile din zonă.

În spațiul de trecere sunt expuse piese de artă populară actuală din toate genurile de creație: țesături, ceramică, obiecte de lemn, coarne pentru praf de puşcă.

Bibliografie

1. muzeuldornelor.bravehost.com
2. ro.wikipedia.org
3. http://orasulsuceava.ro
4. www.cimec.ro
5. www.neamt.ro
6. www.piatra-neamt.neamtvirtual.ro
7. www.viziteazaneamt.ro
8. www.viziteazapiatraneamt.ro